

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīrīṭṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών (3. Saṃyutta
Nikāya)

1. Το βιβλίο με τους στίχους (1. Saḡāthāvaggo)

7. Συνδεδεμένες ομιλίες με Βραχμάνους
(7. Brāhmaṇasaṃyuttaṃ)

[SN 7.1-22, PTS 1.160-1.184]

PaliVerse

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών

1. Το βιβλίο με τους στίχους

7. Συνδεδεμένες ομιλίες με Βραχμάνους

1. Το κεφάλαιο για τους άξιους

1. Η ομιλία για τη Ντανατζάνι

187. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο η βραχμάννα ονόματι Ντανατζάνι, σύζυγος κάποιου βραχμάνου του σογιού Μπαρναντβάτζα, είχε βαθιά πίστη στον Βούδα, στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα. Τότε η βραχμάννα Ντανατζάνι, ενώ σέρβιρε το γεύμα στον βραχμάνο του σογιού Μπαρναντβάτζα, αφού σκόνταψε, εξέφρασε τρεις φορές αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Τιμή σε εκείνον τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο·
τιμή σε εκείνον τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο·
Τιμή σε εκείνον τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος του σογιού Μπαρναντβάτζα είπε στη βραχμάννα Ντανατζάνι: «Έτσι λοιπόν αυτή η παρίας επαινεί εδώ κι εκεί εκείνον τον ξυρισμένο ασκητή. Τώρα εγώ, παρίας, θα προσάψω κατηγορία σε εκείνον τον Διδάσκαλο». «Δεν βλέπω, βραχμάνε, κανέναν στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, που θα μπορούσε να προσάψει κατηγορία σε εκείνον τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Αλλά εσύ, βραχμάνε, πήγαινε· αφού πας θα καταλάβεις».

Τότε ο βραχμάνος του σογιού Μπαρναντβάτζα, θυμωμένος και δυσαρεστημένος, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος του σογιού Μπαρναντβάτζα απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Τι αφού κόψει κοιμάται ευτυχισμένος, τι αφού κόψει δεν θλίβεται;
Ποιου ενός πράγματος τη θανάτωση εγκρίνεις, Γκόταμα;»

«Την οργή αφού κόψει κοιμάται ευτυχισμένος, την οργή αφού κόψει δεν θλίβεται·
της οργής με τη δηλητηριώδη ρίζα, με τη γλυκιά κορυφή, βραχμάνε·
τη θανάτωση οι ευγενείς επαινούν, διότι αφού την κόψει δεν θλίβεται».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος του σογιού Μπαρναντβάτζα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα, θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα! Όπως, αγαπητέ Γκόταμα, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυρισθεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα

κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι - 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα'· έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον αξιότιμο Γκόταμα με πολλούς τρόπους. Εγώ, σεβάσμιε κύριε, καταφεύγω στον Ευλογημένο Γκόταμα ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Είθε να λάβω την αναχώρηση κοντά στον αξιότιμο Γκόταμα, είθε να λάβω την πλήρη χειροτονία».

Ο βραχμάνος του σογιού Μπαρναντβάτζα έλαβε την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, έλαβε την πλήρη χειροτονία. Λίγο μετά την πλήρη χειροτονία του, ο σεβάσμιος Μπαρναντβάτζα, μένοντας μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, σε σύντομο χρονικό διάστημα - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. Γνώρισε άμεσα: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Και ο σεβάσμιος Μπαρναντβάτζα έγινε ένας από τους Άξιους.

2. Η ομιλία για την ύβρη

188. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Άκουσε ο βραχμάνος Ακκοσακαμπαρναντβάτζα - «Ένας βραχμάνος του σογιού Μπαρναντβάτζα, λοιπόν, εγκατέλειψε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή κοντά στον ασκητή Γκόταμα» - θυμωμένος και δυσареστημένος πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, υβρίζει και χλευάζει τον Ευλογημένο με άπρεπα και σκληρά λόγια.

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος είπε στον βραχμάνο Ακκοσακαμπαρναντβάτζα: «Τι νομίζεις, βραχμάνε, έρχονται άραγε σε σένα φίλοι και σύμβουλοι, συγγενείς και ομόαιμοι, επισκέπτες;» «Μερικές φορές, αγαπητέ Γκόταμα, έρχονται σε μένα φίλοι και σύμβουλοι, συγγενείς και ομόαιμοι, επισκέπτες». «Τι νομίζεις, βραχμάνε, τους προσφέρεις άραγε στερεά τροφή ή μαλακή τροφή ή γλυκίσματα;» «Μερικές φορές, αγαπητέ Γκόταμα, τους προσφέρω στερεά τροφή ή μαλακή τροφή ή γλυκίσματα». «Αν όμως, βραχμάνε, δεν τα δέχονται, σε ποιον ανήκουν αυτά;» «Αν, αγαπητέ Γκόταμα, δεν τα δέχονται, σε μας ανήκουν αυτά». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, βραχμάνε, αυτό που εσύ μας υβρίζεις ενώ δεν υβρίζουμε, μας προσβάλλεις ενώ δεν προσβάλλουμε, μας επιτίθεται ενώ δεν επιτιθέμεθα, αυτό δεν το δεχόμαστε από σένα. Σε σένα ανήκει αυτό, βραχμάνε· σε σένα ανήκει αυτό, βραχμάνε».

«Όποιος, βραχμάνε, ανταποδίδει την ύβρη σε αυτόν που υβρίζει, ανταποδίδει την προσβολή σε αυτόν που προσβάλλει, ανταποδίδει την επίθεση σε αυτόν που επιτίθεται, αυτός λέγεται, βραχμάνε, ότι τρώει μαζί και ανταλλάσσει. Εμείς μαζί σου ούτε τρώμε μαζί ούτε ανταλλάσσουμε. Σε σένα ανήκει αυτό, βραχμάνε· σε σένα ανήκει αυτό, βραχμάνε». «Η συνέλευση μαζί με τον βασιλιά γνωρίζει έτσι τον αξιότιμο Γκόταμα - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι Άξιος'. Και όμως ο αξιότιμος Γκόταμα οργίζεται».

«Από πού οργή σε αυτόν που είναι χωρίς οργή, στον δαμασμένο που ζει με ισορροπία· στον πλήρως απελευθερωμένο μέσω της τελικής γνώσης, στον γαλήνιο, τον ακλόνητο.

«Χειρότερα γίνεται για εκείνον ακριβώς με αυτό, όποιος οργίζεται σε αυτόν που είναι οργισμένος· αυτός που δεν οργίζεται σε αυτόν που είναι οργισμένος, κερδίζει τη μάχη που είναι δύσκολο να κερδηθεί.

«Για το καλό και των δύο ενεργεί, του εαυτού του και του άλλου· γνωρίζοντας ότι ο άλλος είναι οργισμένος, αυτός που μνήμων ηρεμεί.

«Θεραπεύοντας και τους δύο, τον εαυτό του και τον άλλο· οι άνθρωποι τον θεωρούν ανόητο, όσοι είναι ανίδεοι της Διδασκαλίας».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Ακκοσακαμπάραντβατζα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Εγώ καταφεύγω στον αξιότιμο Γκόταμα ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Είθε να λάβω, σεβάσμιε κύριε, την αναχώρηση κοντά στον αξιότιμο Γκόταμα, είθε να λάβω την πλήρη χειροτονία».

Ο βραχμάνος Ακκοσακαμπάραντβατζα έλαβε την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, έλαβε την πλήρη χειροτονία. Λίγο μετά την πλήρη χειροτονία του, ο σεβάσμιος Ακκοσακαμπάραντβατζα, μένοντας μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, σε σύντομο χρονικό διάστημα - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. Γνώρισε άμεσα: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Και ο σεβάσμιος Μπαράντβατζα έγινε ένας από τους Άξιους.

3. Η ομιλία για τον Ασουρίντακα

189. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Άκουσε ο βραχμάνος Ασουρίντακα Μπαράντβατζα - «Ένας βραχμάνος του σογιού Μπαράντβατζα, λοιπόν, εγκατέλειψε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή κοντά στον ασκητή Γκόταμα» - θυμωμένος και δυσαρεστημένος πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, υβρίζει και χλευάζει τον Ευλογημένο με άπρεπα και σκληρά λόγια. Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος έμεινε σιωπηλός. Τότε ο βραχμάνος Ασουρίντακα Μπαράντβατζα είπε στον Ευλογημένο: «Νικήθηκες, ασκητή, νικήθηκες, ασκητή!»

«Ο ανόητος πράγματι φαντάζεται νίκη, λέγοντας σκληρά λόγια· αλλά η νίκη είναι αυτή, η ανοχή αυτού που συνειδητοποιεί.

«Χειρότερα γίνεται για εκείνον ακριβώς με αυτό, όποιος οργίζεται σε αυτόν που είναι οργισμένος· αυτός που δεν οργίζεται σε αυτόν που είναι οργισμένος, κερδίζει τη μάχη που είναι δύσκολο να κερδηθεί.

«Για το καλό και των δύο ενεργεί, του εαυτού του και του άλλου· γνωρίζοντας ότι ο άλλος είναι οργισμένος, αυτός που μνήμων ηρεμεί.

«Θεραπεύοντας και τους δύο, τον εαυτό του και τον άλλο·

οι άνθρωποι τον θεωρούν ανόητο, όσοι είναι ανίδεοι της Διδασκαλίας».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Ασουρίντακα Μπαράντβατζα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... γνώρισε άμεσα. Και ο σεβάσμιος Μπαράντβατζα έγινε ένας από τους Άξιους».

4. Η ομιλία για τον Μπιλανγκίκα

190. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Άκουσε ο βραχμάνος Μπιλανγκίκα Μπαράντβατζα - «Ένας βραχμάνος του σογιού Μπαράντβατζα, λοιπόν, εγκατέλειψε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή κοντά στον ασκητή Γκόταμα» - θυμωμένος και δυσαρεστημένος πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, στάθηκε σιωπηλός στο πλάι. Τότε ο Ευλογημένος, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του βραχμάνου Μπιλανγκίκα Μπαράντβατζα, απευθύνθηκε στον βραχμάνο Μπιλανγκίκα Μπαράντβατζα με στίχο:

«Όποιος βλάπτει έναν άνθρωπο αβλαβή,
αγνό άτομο χωρίς νοητική κηλίδα·
σε αυτόν ακριβώς τον αδαή επιστρέφει το κακό,
όπως λεπτοφυής σκόνη πεταμένη αντίθετα στον άνεμο».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Μπιλανγκίκα Μπαράντβατζα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... γνώρισε άμεσα. Και ο σεβάσμιος Μπαράντβατζα έγινε ένας από τους Άξιους».

5. Η ομιλία για τον Αχίμσακα

191. Προέλευση στη Σαβάττι. Τότε ο βραχμάνος Αχίμσακαμπαράντβατζα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Αχίμσακαμπαράντβατζα είπε στον Ευλογημένο: «Αβλαβής είμαι εγώ, αγαπητέ Γκόταμα, αβλαβής είμαι εγώ, αγαπητέ Γκόταμα».

«Αν το όνομά σου ήταν αληθές, θα ήσουν πράγματι αβλαβής·
αλλά όποιος με το σώμα, με την ομιλία και με τον νου δεν βλάπτει·
αυτός πράγματι είναι αβλαβής, αυτός που δεν κακοποιεί τον άλλον».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Αχίμσακαμπαράντβατζα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... γνώρισε άμεσα. Και ο σεβάσμιος Αχίμσακαμπαράντβατζα έγινε ένας από τους Άξιους».

6. Η ομιλία για τα πλεγμένα μαλλιά

192. Προέλευση στη Σαβάττι. Τότε ο βραχμάνος Τζατάμπαράντβατζα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Τζατάμπαράντβατζα απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Εσωτερικό πλέγμα, εξωτερικό πλέγμα, με πλέγμα μπλεγμένη η γενιά·
Αυτό εσένα, Γκόταμα, ρωτώ, ποιος θα ξεμπλέξει αυτό το πλέγμα;»

«Εδραιωμένος στην ηθική ο σοφός άνθρωπος, αναπτύσσοντας τη συνείδηση

και τη σοφία·

Ενεργητικός, συνετός μοναχός, αυτός θα ξεμπλέξει αυτό το πλέγμα.

«Αυτών στους οποίους η λαγνεία και το μίσος, και η άγνοια έχουν εξαλειφθεί· Αυτοί που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, οι Άξιοι, αυτών έχει ξεμπλεχτεί το πλέγμα.

«Όπου η νοητικότητα και η υλικότητα, παύουν εντελώς·

Η αισθητηριακή πρόσκρουση και η αντίληψη της υλικής μορφής, εδώ αυτό το πλέγμα κόβεται».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Τζατάμπαράντβατζα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Και ο σεβάσμιος Μπαράντβατζα έγινε ένας από τους Άξιους».

7. Η ομιλία για τον Σουντίκα

193. Προέλευση στη Σαβάττι. Τότε ο βραχμάνος Σουντικαμπαράντβατζα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Σουντικαμπαράντβατζα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Κανέννας βραχμάνος δεν εξαγνίζεται στον κόσμο, ακόμη κι αν είναι ηθικός και ασκεί αυστηρό ασκητισμό·

ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στη συμπεριφορά, αυτός εξαγνίζεται, όχι η άλλη υπόλοιπη γενιά».

«Ακόμη κι αν φλυαρεί πολύ και ψιθυρίζει, δεν γίνεται από τη γέννηση βραχμάνος·

εσωτερικά σάπιος, νοητικά μολυσμένος, βασισμένος στη δολοπλοκία.

«Πολεμιστής, βραχμάνος, έμπορος, εργάτης, παρίας και σκουπιδιάρης· καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, αποφασισμένος, πάντα με σταθερή προσπάθεια·

φτάνει στον υπέρτατο εξαγνισμό, έτσι να γνωρίζεις, βραχμάνε».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Σουντικαμπαράντβατζα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Και ο σεβάσμιος Μπαράντβατζα έγινε ένας από τους Άξιους».

8. Η ομιλία για τον Αγκίκα

194. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο ο βραχμάνος Αγγικαμπαράντβατζα είχε ετοιμάσει ρυζόγαλο με βουτυρέλαιο - «Θα προσφέρω θυσία στη φωτιά, θα υπηρετήσω την ιερή φωτιά».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή. Περιφερόμενος διαδοχικά στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή, πήγε στην κατοικία του βραχμάνου

Αγγικαμπαράντβατζα· αφού πλησίασε, στάθηκε στο πλάι. Ο βραχμάνος Αγγικαμπαράντβατζα είδε τον Ευλογημένο να στέκεται για προσφερόμενη τροφή. Αφού τον είδε, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Αυτός που είναι εφοδιασμένος με τις τρεις γνώσεις, ευγενούς καταγωγής, πολυμαθής·

ο τέλειος στη γνώση και στην καλή συμπεριφορά, αυτός θα πρέπει να φάει αυτό το ρυζόγαλο».

«Ακόμη κι αν φλυαρεί πολύ και ψιθυρίζει, δεν γίνεται από τη γέννηση βραχμάνος·

εσωτερικά σάπιος, νοητικά μολυσμένος, περιτριγυρισμένος από δολοπλοκία.

«Αυτός που γνώρισε τις προηγούμενες ζωές, και βλέπει τον παράδεισο και τους κόσμους της αθλιότητας·

και επίσης έφτασε στην εξάλειψη της γέννησης, ο σοφός που ολοκληρώθηκε μέσω της άμεσης γνώσης.

«Με αυτές τις τρεις αληθινές γνώσεις, γίνεται κάτοχος της τριπλής αληθινής γνώσης, βραχμάνος·

ο τέλειος στη γνώση και στην καλή συμπεριφορά, αυτός θα πρέπει να φάει αυτό το ρυζόγαλο».

«Ας φάει ο αξιότιμος Γκόταμα. Είσαι βραχμάνος».

«Αυτό που αποκτήθηκε με τραγούδι στίχων δεν πρέπει να το φάω, βραχμάνε, αυτός δεν είναι ο κανόνας για αυτούς που βλέπουν καθαρά· αυτό που αποκτήθηκε με τραγούδι στίχων το απορρίπτουν οι Βούδες, όταν υπάρχει η Διδασκαλία, βραχμάνε, αυτός είναι ο τρόπος ζωής.

«Με άλλο τρόπο τον τέλειο, τον μεγάλο αναζητητή,

αυτόν που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει κατευνάσει την τύψη·

με τροφή και ρόφημα υπηρέτησέ τον,

διότι αυτός είναι το χωράφι για εκείνον που αναζητά αξιέπαινες πράξεις».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Αγγικαμπαράντβατζα είπε στον Ευλογημένο:

«Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Και ο σεβάσμιος Αγγικαμπαράντβατζα έγινε ένας από τους Άξιους».

9. Η ομιλία για τον Σουνταρικό

195. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Κοσάλα, στην όχθη του ποταμού Σουνταρικά. Εκείνη την περίοδο ο βραχμάνος Σουνταρικάμπαράντβατζα πρόσφερε θυσία στη φωτιά στην όχθη του ποταμού Σουνταρικά, υπηρετώντας την ιερή φωτιά. Τότε ο βραχμάνος Σουνταρικάμπαράντβατζα, αφού πρόσφερε θυσία στη φωτιά και υπηρέτησε την ιερή φωτιά, σηκώθηκε από τη θέση του και κοίταξε τριγύρω προς τις τέσσερις κατευθύνσεις - «Ποιος άραγε θα μπορούσε να φάει αυτό το υπόλοιπο της θυσίας;» Ο βραχμάνος Σουνταρικάμπαράντβατζα είδε τον Ευλογημένο να κάθεται στη βάση κάποιου δένδρου, καλυμμένο μαζί με το κεφάλι. Αφού τον είδε, πήρε με το αριστερό χέρι το υπόλοιπο της θυσίας και με το δεξί χέρι τη στάμνα με νερό, και

πλησίασε τον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος, ακούγοντας τον ήχο των βημάτων του βραχμάνου Σουνταρिकाμπारंतवाट्ठा, αποκάλυψε το κεφάλι του. Τότε ο βραχμάνος Σουνταρिकाμπारंतवाट्ठा σκέφτηκε: «Αυτό το άτομο είναι ξυρισμένο, αυτό το άτομο είναι καραφλό», και ήθελε να γυρίσει πίσω από εκεί. Τότε στον βραχμάνο Σουνταρिकाμπारंतवाट्ठा ήρθε αυτή η σκέψη: «Κάποιοι βραχμάνοι εδώ είναι επίσης ξυρισμένοι· γιατί να μην τον πλησιάσω και να τον ρωτήσω για την καταγωγή του;»

Τότε ο βραχμάνος Σουνταρिकाμπारंतवाट्ठा πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Ποιας καταγωγής είσαι;»

«Μη ρωτάς για την καταγωγή, ρώτα για τη συμπεριφορά·
από ξύλο πράγματι γεννιέται η φωτιά·
ακόμη και από ταπεινή οικογένεια ο σοφός με σταθερότητα,
γίνεται ευγενής, συγκρατημένος από την ντροπή.

«Δαμασμένος με την αλήθεια, εφοδιασμένος με αυτοέλεγχο,
έχοντας φτάσει στο τέλος της γνώσης, έχοντας ολοκληρώσει την άγια ζωή·
αυτόν που έχει προετοιμάσει τη θυσία, ας τον καλέσει,
την κατάλληλη ώρα εκείνος προσφέρει θυσία στον άξιο προσφορών».

«Σίγουρα καλά θυσιασμένη, καλά προσφερμένη είναι αυτή η θυσία μου,
αφού είδα έναν τέτοιο που έχει φτάσει στη γνώση·
διότι χωρίς να βλέπω κάποιον σαν εσένα,
άλλος κόσμος τρώει το υπόλοιπο της θυσίας».

«Ας φάει ο αξιότιμος Γκόταμα. Είσαι βραχμάνος».

«Αυτό που αποκτήθηκε με τραγούδι στίχων δεν πρέπει να το φάω,
βραχμάνε, αυτός δεν είναι ο κανόνας για αυτούς που βλέπουν καθαρά·
αυτό που αποκτήθηκε με τραγούδι στίχων το απορρίπτουν οι Βούδες,
όταν υπάρχει η Διδασκαλία, βραχμάνε, αυτός είναι ο τρόπος ζωής.

«Με άλλο τρόπο τον τέλειο, τον μεγάλο αναζητητή,
αυτόν που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει κατευνάσει την
τύψη·
με τροφή και ρόφημα υπηρέτησέ τον,
διότι αυτός είναι το χωράφι για εκείνον που αναζητά αξιέπαινες πράξεις».

«Τότε σε ποιον εγώ, αγαπητέ Γκόταμα, να δώσω αυτό το υπόλοιπο της θυσίας;» «Δεν βλέπω, βραχμάνε, κανέναν στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, για τον οποίο αυτό το υπόλοιπο της θυσίας που καταναλώθηκε θα χωνευόταν σωστά, εκτός, βραχμάνε, από τον Τατχάγκατα ή έναν μαθητή του Τατχάγκατα. Τότε λοιπόν εσύ, βραχμάνε, πέταξε αυτό το υπόλοιπο της θυσίας είτε σε μέρος χωρίς πράσινη βλάστηση, είτε βύθισέ το σε νερό χωρίς έμβια όντα».

Τότε ο βραχμάνος Σουνταρिकाμπारंतवाट्ठा βύθισε αυτό το υπόλοιπο της θυσίας σε νερό χωρίς έμβια όντα. Τότε αυτό το υπόλοιπο της θυσίας που ρίχτηκε στο νερό έκανε τσιτσίρισμα, έκανε τσιτ-τσιτ, έβγαζε καπνό, έβγαζε πολύ καπνό. Όπως ακριβώς ένα υνί ζεσταμένο όλη την ημέρα που ρίχτηκε στο νερό κάνει τσιτσίρισμα,

κάνει τσιτ-τσιτ, βγάζει καπνό, βγάζει πολύ καπνό· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο αυτό το υπόλοιπο της θυσίας που ρίχτηκε στο νερό έκανε τσιτσίρισμα, έκανε τσιτ-τσιτ, έβγαζε καπνό, έβγαζε πολύ καπνό.

Τότε ο βραχμάνος Σουνταρिकाμπारंतवाट्ठा, ταραγμένος, με τις τρίχες του ανασηκωμένες, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, στάθηκε στο πλάι. Στον βραχμάνο Σουνταρिकाμπारंतवाट्ठा που στεκόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε με στίχους:

«Μην, βραχμάνε, καίγοντας ξύλα,
νομίζεις ότι υπάρχει εξαγνισμός· διότι αυτό είναι εξωτερικό·
διότι με αυτό δεν λένε οι επιδέξιοι ότι υπάρχει εξαγνισμός,
αυτός που με εξωτερικά μέσα επιθυμεί την εξαγνιση.

«Αφού εγκατέλειψα, βραχμάνε, το κάψιμο ξύλων,
εσωτερικά μόνο ανάβω τη φλόγα·
με αιώνια φωτιά, με αιώνια αυτοσυγκεντρωμένο νου,
Άξιος εγώ ακολουθώ την άγια ζωή.

«Η αλαζονεία, βραχμάνε, είναι το φορτίο στους ώμους σου,
η οργή είναι ο καπνός, το ψέμα είναι η στάχτη·
η γλώσσα είναι η κουτάλα, η καρδιά είναι ο τόπος της φλόγας,
ο καλὰ δαμασμένος εαυτός είναι η φλόγα του ανθρώπου.

«Η Διδασκαλία είναι η λίμνη, βραχμάνε, με την ηθική ως προκυμαία,
χωρίς θολότητα, επαινεμένη από τους αγαθούς, από τους σοφούς·
όπου πράγματι αυτοί που έχουν φτάσει στο τέλος της γνώσης λούζονται,
διασχίζουν στην άλλη όχθη με αβρεγμένα σώματα.

«Η αλήθεια, η Διδασκαλία, ο αυτοέλεγχος, η άγια ζωή,
βασισμένα στη μέση, βραχμάνε, είναι η ανώτατη επίτευξη·
εσύ απόδωσε τιμή σε αυτούς που είναι ευθείς,
αυτόν τον άνθρωπο εγώ τον αποκαλώ ακόλουθο της Διδασκαλίας».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Σουνταρिकाμπारंतवाट्ठा είπε στον Ευλογημένο:
«Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Και ο σεβάσμιος Μπαράντवाट्ठा έγινε ένας από τους Άξιους».

10. Η ομιλία για τον πολύτεκνο

196. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Κοσάλα, σε κάποιο δασώδες άλσος. Εκείνη την περίοδο δεκατέσσερα βόδια κάποιου βραχμάνου του σογιού Μπαρान्तवाट्ठा είχαν χαθεί. Τότε ο βραχμάνος του σογιού Μπαρान्तवाट्ठा, αναζητώντας εκείνα τα βόδια, πήγε προς εκείνο το δασώδες άλσος· αφού πλησίασε, είδε τον Ευλογημένο να κάθεται σε εκείνο το δασώδες άλσος, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αφού τον είδε, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε αυτούς τους στίχους κοντά στον Ευλογημένο:

«Σίγουρα αυτός ο ασκητής δεν έχει δεκατέσσερα βόδια·

που εδώ και έξι μέρες δεν φαίνονται, γι' αυτό αυτός ο ασκητής είναι ευτυχισμένος.

Σίγουρα αυτός ο ασκητής δεν έχει κακά φυτά στο χωράφι με σουσάμι· με ένα φύλλο και με δύο φύλλα, γι' αυτό αυτός ο ασκητής είναι ευτυχισμένος.

Σίγουρα αυτός ο ασκητής δεν έχει ποντίκια στην άδεια αποθήκη· που χορεύουν με ενθουσιασμό, γι' αυτό αυτός ο ασκητής είναι ευτυχισμένος.

Σίγουρα αυτός ο ασκητής δεν έχει στρωσίδι επτά μηνών· σκεπασμένο με έντομα, γι' αυτό αυτός ο ασκητής είναι ευτυχισμένος.

Σίγουρα αυτός ο ασκητής δεν έχει επτά χήρες κόρες· με έναν γιο και με δύο γιους, γι' αυτό αυτός ο ασκητής είναι ευτυχισμένος.

Σίγουρα αυτός ο ασκητής δεν έχει ξανθοκόκκινη γυναίκα με στίγματα στο σώμα· που τον ξυπνά από τον ύπνο με το πόδι, γι' αυτό αυτός ο ασκητής είναι ευτυχισμένος.

Σίγουρα αυτός ο ασκητής δεν έχει δανειστές κοντά στο χάραμα· που απαιτούν "δώσε, δώσε", γι' αυτό αυτός ο ασκητής είναι ευτυχισμένος.»

«Πράγματι, βραχμάνε, δεν έχω δεκατέσσερα βόδια· που εδώ και έξι μέρες δεν φαίνονται, γι' αυτό, βραχμάνε, είμαι ευτυχισμένος.

Πράγματι, βραχμάνε, δεν έχω κακά φυτά στο χωράφι με σουσάμι· με ένα φύλλο και με δύο φύλλα, γι' αυτό, βραχμάνε, είμαι ευτυχισμένος.

Πράγματι, βραχμάνε, δεν έχω ποντίκια στην άδεια αποθήκη· που χορεύουν με ενθουσιασμό, γι' αυτό, βραχμάνε, είμαι ευτυχισμένος.

Πράγματι, βραχμάνε, δεν έχω στρωσίδι επτά μηνών· σκεπασμένο με έντομα, γι' αυτό, βραχμάνε, είμαι ευτυχισμένος.

Πράγματι, βραχμάνε, δεν έχω επτά χήρες κόρες· με έναν γιο ή δύο γιους, γι' αυτό εγώ, βραχμάνε, είμαι ευτυχισμένος.

«Δεν έχω, βραχμάνε, μια κοκκινωπή γυναίκα με σημάδια στο σώμα· που ξυπνά τον κοιμισμένο με το πόδι, γι' αυτό εγώ, βραχμάνε, είμαι ευτυχισμένος.

«Δεν έχω, βραχμάνε, δανειστές κοντά στο χάραμα της αυγής· που απαιτούν "δώσε, δώσε", γι' αυτό εγώ, βραχμάνε, είμαι ευτυχισμένος».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος του σογιού Μπαραντβάτζα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα, θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα! Όπως, αγαπητέ Γκόταμα, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυρισθεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι - 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα

αντικείμενα· έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον αξιότιμο Γκόταμα με πολλούς τρόπους. Εγώ καταφεύγω στον αξιότιμο Γκόταμα ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Είθε να λάβω την αναχώρηση κοντά στον αξιότιμο Γκόταμα, είθε να λάβω την πλήρη χειροτονία».

Ο βραχμάνος του σογιού Μπαρναντβάτζα έλαβε την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, έλαβε την πλήρη χειροτονία. Λίγο μετά την πλήρη χειροτονία του, ο σεβάσμιος Μπαρναντβάτζα, μένοντας μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, σε σύντομο χρονικό διάστημα - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. Γνώρισε άμεσα: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Και ο σεβάσμιος Μπαρναντβάτζα έγινε ένας από τους Άξιους.

Το κεφάλαιο των Αξίων είναι το πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ντανατζάνι και ύβρη, άρχοντας των τιτάνων, Μπιλανγκίκα·
Αχιμσάκα και πλεγμένα μαλλιά επίσης, Σούντικα και Αγκίκα·
Σουνταρίκα και με πολλές κόρες, αυτά τα δέκα.

2. Το κεφάλαιο για τους λαϊκούς ακόλουθους

1. Η ομιλία στον Κασιπαράντβατζα

197. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Μαγκάντα, στη Νότια Ορεινή Περιοχή, στην Εκανάλα, σε ένα βραχμανικό χωριό. Εκείνη την περίοδο ο βραχμάνος Κασιπαράντβατζα είχε περίπου πεντακόσια άροτρα ζεμένα κατά την εποχή της σποράς. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στον τόπο εργασίας του βραχμάνου Κασιπαράντβατζα.

Εκείνη την περίοδο γινόταν διανομή τροφής του βραχμάνου Κασιπαράντβατζα. Τότε ο Ευλογημένος πήγε εκεί όπου γινόταν η διανομή τροφής· αφού πλησίασε, στάθηκε στο πλάι. Ο βραχμάνος Κασιπαράντβατζα είδε τον Ευλογημένο να στέκεται για προσφερόμενη τροφή. Αφού τον είδε, είπε στον Ευλογημένο: «Εγώ, ασκητή, οργώνω και σπέρνω, και αφού οργώσω και σπείρω, τρώω. Κι εσύ, ασκητή, οργώσε και σπείρε, και αφού οργώσεις και σπείρεις, φάε». «Κι εγώ, βραχμάνε, οργώνω και σπέρνω, και αφού οργώσω και σπείρω, τρώω». «Δεν βλέπουμε όμως εμείς του αξιότιμου Γκόταμα ζυγό ή άροτρο ή υνί ή βούκεντρο ή βόδια, και όμως ο αξιότιμος Γκόταμα λέει έτσι: "Κι εγώ, βραχμάνε, οργώνω και σπέρνω, και αφού οργώσω και σπείρω, τρώω"». Τότε ο βραχμάνος Κασιπαράντβατζα απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Αγρότης διακηρύσσεις ότι είσαι, αλλά δεν βλέπω το όργωμά σου·
ρωτημένος ως αγρότης πες μου, πώς να γνωρίσουμε αυτό το όργωμά σου;»

«Η πίστη είναι ο σπόρος, ο αυστηρός ασκητισμός η βροχή, η σοφία είναι ο
ζυγός και το άροτρό μου·

η ντροπή είναι ο ρυμός, ο νους το σχοινί, η μνήμη είναι το υνί και το βούκεντρό μου.

«Φυλαγμένος στο σώμα, φυλαγμένος στον λόγο, συγκρατημένος στην τροφή και στην κοιλιά·

την αλήθεια κάνω ξεβοτάνισμα, η πραότητα είναι η απελευθέρωσή μου.

«Η ενεργητικότητα είναι το ζευγάρι βοδιών μου που σέρνει τον ζυγό, οδηγώντας προς την ελευθερία από τις δεσμεύσεις·
πηγαίνει χωρίς να επιστρέφει, εκεί όπου αφού πάει κανείς δεν θλίβεται.

«Έτσι αυτό το όργωμα οργώθηκε, αυτό έχει ως καρπό το αθάνατο·
αφού οργώσει κανείς αυτό το όργωμα, απελευθερώνεται από κάθε δυστυχία».

«Ας φάει ο αξιότιμος Γκόταμα. Αγρότης είναι ο αξιότιμος. Διότι ο αξιότιμος Γκόταμα οργώνει όργωμα που έχει ως καρπό το αθάνατο».

«Αυτό που αποκτήθηκε με τραγούδι στίχων δεν πρέπει να το φάω,
βραχμάνε, αυτός δεν είναι ο κανόνας για αυτούς που βλέπουν καθαρά·
αυτό που αποκτήθηκε με τραγούδι στίχων το απορρίπτουν οι Βούδες,
όταν υπάρχει η Διδασκαλία, βραχμάνε, αυτός είναι ο τρόπος ζωής.

«Με άλλο τρόπο τον τέλειο, τον μεγάλο αναζητητή,
αυτόν που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει κατευνάσει την
τύψη·

με τροφή και ρόφημα υπηρέτησέ τον,

διότι αυτός είναι το χωράφι για εκείνον που αναζητά αξιέπαινες πράξεις».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Κασιμπαραντβάτζα είπε στον Ευλογημένο:

«Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

2. Η ομιλία στον Ουντάγια

198. Προέλευση στη Σαβάττχι. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του βραχμάνου Ουντάγια. Τότε ο βραχμάνος Ουντάγια γέμισε το κύπελλο του Ευλογημένου με μαγειρεμένο ρύζι. Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του βραχμάνου Ουντάγια... κ.λπ... για τρίτη φορά ο βραχμάνος Ουντάγια, αφού γέμισε το κύπελλο του Ευλογημένου με μαγειρεμένο ρύζι, είπε στον Ευλογημένο: «Αυτός ο ασκητής Γκόταμα είναι λαίμαργος που έρχεται ξανά και ξανά».

«Ξανά και ξανά σπέρνουν σπόρο, ξανά και ξανά βρέχει ο βασιλιάς των θεών·
ξανά και ξανά οι αγρότες οργώνουν το χωράφι, ξανά και ξανά τα δημητριακά
έρχονται στο βασίλειο.

Ξανά και ξανά οι ζητιάνοι ζητιανεύουν, ξανά και ξανά οι γενναιόδωροι δίνουν·
ξανά και ξανά οι γενναιόδωροι αφού δώσουν, ξανά και ξανά πηγαίνουν στον
ουράνιο τόπο.

Ξανά και ξανά οι αρμεχτές αρμέγουν, ξανά και ξανά το μοσχάρι πηγαίνει στη μητέρα·

Ξανά και ξανά εξαντλείται και σπαρταράει, ξανά και ξανά ο ανόητος μπαίνει στη μήτρα.

Ξανά και ξανά γεννιέται και πεθαίνει, ξανά και ξανά τον μεταφέρουν στο νεκροταφείο·

αλλά αφού βρει την οδό για τη μη-επαναγέννηση, δεν γεννιέται ξανά και ξανά ο ευρείας σοφίας».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Ουντάγια είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

3. Η ομιλία στον Ντεβαχίτα

199. Προέλευση στη Σαβάττχι. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος έπασχε από αέρια· και ο σεβάσμιος Ουπαβάνα ήταν ο συνοδός του Ευλογημένου. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Ουπαβάνα: «Έλα, Ουπαβάνα, βρες μου ζεστό νερό». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Ουπαβάνα στον Ευλογημένο και αφού ντύθηκε και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του βραχμάνου Ντεβαχίτα· αφού πλησίασε, στάθηκε σιωπηλός στο πλάι. Ο βραχμάνος Ντεβαχίτα είδε τον σεβάσμιο Ουπαβάνα να στέκεται σιωπηλός στο πλάι. Αφού τον είδε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Ουπαβάνα με στίχο:

«Ο αξιότιμος στέκεται σιωπηλός, ξυρισμένος, ντυμένος με διπλό χιτώνα·
τι επιθυμώντας, τι αναζητώντας, τι ήρθες να ζητήσεις;»

«Ο Άξιος, ο Καλότυχος στον κόσμο, ο σοφός, πάσχει από αέρια·
αν υπάρχει ζεστό νερό, δώσε στον σοφό, βραχμάνε.

«Αυτός που χαίρει ευσέβειας από εκείνους που αξίζουν ευσέβεια, τιμημένος
από εκείνους που αξίζουν τιμή·
εκτιμημένος από εκείνους που αξίζουν εκτίμηση, σε εκείνον επιθυμώ να
φέρω».

Τότε ο βραχμάνος Ντεβαχίτα έβαλε έναν άνθρωπο να κρατήσει ένα δοχείο με ζεστό νερό και έδωσε στον σεβάσμιο Ουπαβάνα και ένα πακέτο μελάσας. Τότε ο σεβάσμιος Ουπαβάνα πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, έλουσε τον Ευλογημένο με ζεστό νερό και αφού ανακάτεψε τη μελάσα με ζεστό νερό, την έδωσε στον Ευλογημένο. Τότε η ασθένεια του Ευλογημένου καταλάγιασε.

Τότε ο βραχμάνος Ντεβαχίτα πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Ντεβαχίτα απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Πού πρέπει να δίνει κανείς δωρεά, πού το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό·
πώς για αυτόν που προσφέρει, πώς ευοδώνεται η προσφορά;»

«Αυτός που γνώρισε τις προηγούμενες ζωές, και βλέπει τον παράδεισο και

τους κόσμους της αθλιότητας·
και επίσης έφτασε στην εξάλειψη της γέννησης, ο σοφός που ολοκληρώθηκε
μέσω της άμεσης γνώσης.

«Εδώ πρέπει να δίνει κανείς δωρεά, εδώ το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό·
έτσι για αυτόν που προσφέρει, έτσι ευοδώνεται η προσφορά».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Ντεβαχίτα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο,
αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που
έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

4. Η ομιλία στον Μαχασάλα

200. Προέλευση στη Σαβάττι. Τότε κάποιος πλούσιος βραχμάνος, τραχύς και με
τραχύ ένδυμα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο.
Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Στον
πλούσιο βραχμάνο που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Γιατί εσύ,
βραχμάνε, είσαι τραχύς και με τραχύ ένδυμα;» «Εδώ, αγαπητέ Γκόταμα, έχω
τέσσερις γιους. Αυτοί, αφού συμβουλευτήκαν τις συζύγους τους, με διώχνουν από το
σπίτι». «Τότε λοιπόν εσύ, βραχμάνε, αφού εκμάθεις αυτούς τους στίχους, όταν το
πλήθος του κόσμου συναθροιστεί στην αίθουσα συνελεύσεων και οι γιοι σου κάθονται
εκεί, απάγγειλέ τους:

«Αυτοί με τη γέννηση των οποίων χάρηκα, και για τους οποίους ποθούσα την
ευημερία·
αυτοί, αφού συμβουλευτήκαν τις συζύγους τους, με διώχνουν όπως τα σκυλιά
διώχνουν το γουρούνι.

«Αυτοί οι κακοί, οι ευτελείς, λοιπόν με αποκαλούν "πατέρα, πατέρα"·
δαίμονες με μορφή γιων, αυτοί εγκαταλείπουν εμένα που έχω φτάσει στα
γεράματα.

«Όπως ένα άλογο γερασμένο, άχρηστο, απομακρύνεται από την τροφή·
ο ηλικιωμένος πατέρας των ανόητων ζητά τροφή στα σπίτια άλλων.

«Ένα μπαστούνι λοιπόν είναι καλύτερο για μένα, παρά γιοι ανυπάκουοι·
εμποδίζει ακόμη και άγριο βόδι, και επίσης άγριο σκυλί.

«Στο σκοτάδι πηγαίνει μπροστά, στα βαθιά νερά βρίσκει πάτημα·
με τη δύναμη του μπαστουниού, αφού γλιστρήσει, στέκεται σταθερά».

Τότε εκείνος ο πλούσιος βραχμάνος, αφού έμαθε αυτούς τους στίχους κοντά στον
Ευλογημένο, όταν το πλήθος του κόσμου συναθροίστηκε στην αίθουσα συνελεύσεων
και οι γιοι του καθόντουσαν εκεί, τους απήγγειλε:

«Αυτοί με τη γέννηση των οποίων χάρηκα, και για τους οποίους ποθούσα την
ευημερία·
αυτοί, αφού συμβουλευτήκαν τις συζύγους τους, με διώχνουν όπως τα σκυλιά
διώχνουν το γουρούνι.

«Αυτοί οι κακοί, οι ευτελείς, λοιπόν με αποκαλούν "πατέρα, πατέρα"·

δαίμονες με μορφή γιων, αυτοί εγκαταλείπουν εμένα που έχω φτάσει στα γεράματα.

«Όπως ένα άλογο γερασμένο, άχρηστο, απομακρύνεται από την τροφή· ο ηλικιωμένος πατέρας των ανόητων ζητά τροφή στα σπίτια άλλων.

«Ένα μπαστούνι λοιπόν είναι καλύτερο για μένα, παρά γιοι ανυπάκουοι· εμποδίζει ακόμη και άγριο βόδι, και επίσης άγριο σκυλί.

«Στο σκοτάδι πηγαίνει μπροστά, στα βαθιά νερά βρίσκει πάτημα· με τη δύναμη του μπαστουνιού, αφού γλιστρήσει, στέκεται σταθερά».

Τότε οι γιοι οδήγησαν τον πλούσιο βραχμάνο στο σπίτι, τον έλυσαν και τον κάλυψαν ο καθένας με ένα ζευγάρι υφασμάτων. Τότε εκείνος ο πλούσιος βραχμάνος, παίρνοντας ένα ζευγάρι υφασμάτων, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο πλούσιος βραχμάνος είπε στον Ευλογημένο: «Εμείς, αγαπητέ Γκόταμα, οι βραχμάνοι αναζητούμε αμοιβή για τον δάσκαλο. Ας δεχθεί ο αξιότιμος Γκόταμα την αμοιβή του δασκάλου μου». Ο Ευλογημένος δέχθηκε από συμπόνια. Τότε εκείνος ο πλούσιος βραχμάνος είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

5. Η ομιλία στον Μανατθάντα

201. Προέλευση στη Σαβάττι. Εκείνη την περίοδο ένας βραχμάνος ονόματι Μανατθάντα διέμενε στη Σαβάττι. Αυτός δεν απέδιδε σεβασμό ούτε στη μητέρα, ούτε στον πατέρα, ούτε στον δάσκαλο, ούτε στον μεγαλύτερο αδελφό. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος, περιτριγυρισμένος από μια μεγάλη ακολουθία, δίδασκε τη Διδασκαλία. Τότε στον βραχμάνο Μανατθάντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτός ο ασκητής Γκόταμα, περιτριγυρισμένος από μια μεγάλη ακολουθία, διδάσκει τη Διδασκαλία. Γιατί να μην πάω εκεί όπου βρίσκεται ο ασκητής Γκόταμα; Αν ο ασκητής Γκόταμα μου μιλήσει, κι εγώ θα του μιλήσω. Αν ο ασκητής Γκόταμα δεν μου μιλήσει, ούτε εγώ θα του μιλήσω». Τότε ο βραχμάνος Μανατθάντα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, στάθηκε σιωπηλός στο πλάι. Τότε ο Ευλογημένος δεν του μίλησε. Τότε ο βραχμάνος Μανατθάντα - «Αυτός ο ασκητής Γκόταμα δεν γνωρίζει τίποτα», ήθελε να γυρίσει πίσω από εκεί. Τότε ο Ευλογημένος, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του βραχμάνου Μανατθάντα, απευθύνηκε στον βραχμάνο Μανατθάντα με στίχο:

«Η αλαζονεία δεν είναι καλή, βραχμάνε, για αυτόν που έχει ανάγκη εδώ,
βραχμάνε·
για όποιον σκοπό ήρθες, αυτόν ακριβώς ας καλλιεργήσεις».

Τότε ο βραχμάνος Μανατθάντα - «Ο ασκητής Γκόταμα γνωρίζει τον νου μου», εκεί ακριβώς έπεσε με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου, φιλούσε τα πόδια του Ευλογημένου με το στόμα του, τα έτριβε με τα χέρια του και ανακοίνωνε το όνομά του: «Μανατθάντα είμαι εγώ, αγαπητέ Γκόταμα, Μανατθάντα είμαι εγώ, αγαπητέ Γκόταμα». Τότε εκείνη η συνέλευση γέμισε με έκπληξη: "Είναι καταπληκτικό,

πράγματι, αγαπητέ, είναι εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Αυτός ο βραχμάνος Μανατθάντα δεν αποδίδει σεβασμό ούτε στη μητέρα, ούτε στον πατέρα, ούτε στον δάσκαλο, ούτε στον μεγαλύτερο αδελφό· και όμως στον ασκητή Γκόταμα δείχνει τέτοια ύψιστη ευλάβεια». Τότε ο Ευλογημένος είπε στον βραχμάνο Μανατθάντα: «Αρκετά, βραχμάνε, σήκω, κάθισε στο δικό σου κάθισμα. Αφού ο νους σου έχει πίστη σε εμένα». Τότε ο βραχμάνος Μανατθάντα, αφού κάθισε στο δικό του κάθισμα, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Σε ποιους δεν πρέπει να δείχνει κανείς αλαζονεία, σε ποιους πρέπει να είναι ευσεβής·

Ποιοι θα έπρεπε να χαίρουν εκτίμησης, ποιοι θα έπρεπε να τιμώνται καλώς;»

«Στη μητέρα και στον πατέρα, και επίσης στον μεγαλύτερο αδελφό·

στον δάσκαλο ως τέταρτο,

σε αυτούς δεν πρέπει να δείχνει κανείς αλαζονεία·

σε αυτούς να είναι ευσεβής,

αυτοί θα έπρεπε να χαίρουν εκτίμησης·

αυτοί θα έπρεπε να τιμώνται καλώς.

«Τους Άξιους που έχουν γίνει ψυχροί, που έχουν ολοκληρώσει το καθήκον, χωρίς νοητικές διαφθορές·

έχοντας καταβάλει την αλαζονεία, χωρίς σκληρότητα, ας προσκυνά αυτούς τους ανυπέρβλητους».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Μανατθάντα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

6. Η ομιλία στον Πατσανικά

202. Προέλευση στη Σαβάττι. Εκείνη την περίοδο ένας βραχμάνος ονόματι Πατσανικασάτα διέμενε στη Σαβάττι. Τότε στον βραχμάνο Πατσανικασάτα ήρθε αυτή η σκέψη: «Γιατί να μην πάω εκεί όπου βρίσκεται ο ασκητής Γκόταμα. Ό,τι κι αν πει ο ασκητής Γκόταμα, σε εκείνο ακριβώς θα αντιτεθώ». Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος περπατούσε στο ύπαιθρο. Τότε ο βραχμάνος Πατσανικασάτα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο καθώς περπατούσε: «Μίλησε, ασκητή, τη Διδασκαλία».

«Από αυτόν που ευχαριστιέται στην αντίθεση, δεν γίνεται εύκολα κατανοητό το καλά ειπωμένο·

με μολυσμένο νου, και με πολλή αντιζηλία.

Αλλά αυτός που έχοντας απομακρύνει την αντιζηλία, και τη δυσπιστία του νου·

έχοντας παραιτήσει τη μνησικακία, αυτός πράγματι θα γνωρίσει το καλά ειπωμένο».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Πατσανικασάτα είπε στον Ευλογημένο:

«Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα, θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα!... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

7. Η ομιλία στον Ναβακάμμικα

203. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Κοσάλα, σε κάποιο δασώδες άλσος. Εκείνη την περίοδο ο βραχμάνος Ναβακαμμικαμπαράντβατζα επέβλεπε οικοδομικές εργασίες σε εκείνο το δασώδες άλσος. Ο βραχμάνος Ναβακαμμικαμπαράντβατζα είδε τον Ευλογημένο να κάθεται στη βάση κάποιου δένδρου σάλα, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αφού το είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: «Εγώ επιβλέποντας οικοδομικές εργασίες σε αυτό το δασώδες άλσος χαίρομαι. Αυτός ο ασκητής Γκόταμα τι επιβλέποντας χαίρεται;» Τότε ο βραχμάνος Ναβακαμμικαμπαράντβατζα πλησίασε τον Ευλογημένο. Αφού πλησίασε, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Ποιες δραστηριότητες εκτελούνται, μοναχέ, στο άλσος σάλα σου;
Αφού μόνος στο δάσος, τέρψη βρίσκει ο Γκόταμα;»

«Δεν έχω τίποτα να κάνω στο δάσος,
το δάσος μου των νοητικών μολύνσεων έχει κοπεί από τη ρίζα·
εγώ στο δάσος χωρίς νοητικές μολύνσεις, χωρίς αγκάθι,
μόνος χαίρομαι, έχοντας εγκαταλείψει τη δυσαρέσκεια».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Ναβακαμμικαμπαράντβατζα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

8. Η ομιλία στον Κατθαχάρα

204. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Κοσάλα, σε κάποιο δασώδες άλσος. Εκείνη την περίοδο αρκετοί νεαροί μαθητευόμενοι που μάζευαν ξύλα, κάποιου βραχμάνου του σογιού Μπαρραντβάτζα, πήγαν προς το δασώδες άλσος· αφού πλησίασαν, είδαν τον Ευλογημένο να κάθεται σε εκείνο το δασώδες άλσος, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αφού τον είδαν, πήγαν εκεί όπου ήταν ο βραχμάνος του σογιού Μπαρραντβάτζα· αφού πλησίασαν, είπαν στον βραχμάνο του σογιού Μπαρραντβάτζα: «Ας γνωρίζει ο αξιότιμος! Σε εκείνο το δασώδες άλσος κάθεται ένας ασκητής, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο». Τότε ο βραχμάνος του σογιού Μπαρραντβάτζα μαζί με εκείνους τους νεαρούς πήγε προς εκείνο το δασώδες άλσος. Είδε τον Ευλογημένο να κάθεται σε εκείνο το δασώδες άλσος, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αφού τον είδε, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Σε δάσος βαθύ στη φύση του και γεμάτο τρόμο,
εισχωρώντας σε κενή ερημιά χωρίς ανθρώπους·
με ακίνητο, σταθερό και χαριτωμένο σώμα,
πράγματι πανέμορφα διαλογίζεσαι, μοναχέ.

«Εκεί όπου δεν υπάρχει τραγούδι ούτε μουσική,
μόνος στο δάσος κατοικεί ο σοφός·
αυτό μου φαίνεται εκπληκτικό,

ότι μόνος με χαρούμενο νου ζεις στο δάσος.

«Φαντάζομαι ότι επιθυμείς τη συντροφιά
του Κυρίου του κόσμου, τον ανυπέρβλητο ουρανό·
γιατί ο αξιότιμος κατοικεί σε έρημο δάσος χωρίς ανθρώπους,
κάνοντας εδώ αυστηρό ασκητισμό για την επίτευξη του Βράχμα;»

«Όποια αβεβαιότητα ή ευχαρίστηση,
διάσπαρτες σε πολλά στοιχεία, πάντα προσκολλημένες·
που προέρχονται από τη ρίζα της αγνωσίας, λαχτάρες,
όλες έχουν τερματιστεί από μένα μαζί με τη ρίζα τους.

«Έτσι εγώ, χωρίς αβεβαιότητα, μη προσκολλημένος, απαλλαγμένος από έλξη,
με καθαρή ενόραση σε όλα τα φαινόμενα·
Έχοντας φτάσει στην ανυπέρβλητη, ειρηνική ανώτατη φώτιση,
διαλογίζομαι, Βράχμα, σε απόκρυφο μέρος με αυτοπεποίθηση».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος του σογιού Μπαρναντβάτζα είπε στον Ευλογημένο:
«Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα, θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα!... κ.λπ... που έχει
καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

9. Η ομιλία στον Ματουπόσακα

205. Προέλευση στη Σαβάττι. Τότε ο βραχμάνος που συντηρούσε τη μητέρα του πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος που συντηρούσε τη μητέρα του είπε στον Ευλογημένο: «Εγώ πράγματι, αγαπητέ Γκόταμα, αναζητώ προσφερόμενη τροφή με δικαιοσύνη, και αφού αναζητήσω προσφερόμενη τροφή με δικαιοσύνη, συντηρώ τη μητέρα και τον πατέρα. Μήπως εγώ, αγαπητέ Γκόταμα, κάνοντας έτσι ενεργώ σωστά;» «Πράγματι εσύ, βραχμάνε, κάνοντας έτσι ενεργείς σωστά. Όποιος, βραχμάνε, αναζητά προσφερόμενη τροφή με δικαιοσύνη, και αφού αναζητήσει προσφερόμενη τροφή με δικαιοσύνη, συντηρεί τη μητέρα και τον πατέρα, αυτός παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη».

«Όποιος τη μητέρα ή τον πατέρα, ο θνητός με δικαιοσύνη συντηρεί·
με αυτή την εξυπηρέτηση, οι σοφοί σχετικά με τη μητέρα και τον πατέρα·
ακριβώς εδώ τον επαινούν, και πεθαίνοντας χαίρεται στον παράδεισο».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος που συντηρούσε τη μητέρα του είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα, θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα!... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

10. Η ομιλία στον Μπικκχάκα

206. Προέλευση στη Σαβάττι. Τότε ο βραχμάνος ζητιάνος πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος ζητιάνος είπε στον Ευλογημένο: «Κι εγώ, αγαπητέ Γκόταμα, είμαι ζητιάνος, κι εσύ είσαι ζητιάνος· εδώ λοιπόν ποια είναι η διαφορά μας;»

«Δεν γίνεται κανείς ζητιάνος, μόνο επειδή ζητιανεύει από τους άλλους· αναλαμβάνοντας δύσσομη νοητική κατάσταση, δεν γίνεται μοναχός με αυτό και μόνο.

«Αυτός που εδώ και την αξιέπαινη πράξη και την κακή, έχοντας αποβάλει, ζώντας την άγια ζωή· περιφέρεται στον κόσμο με γνώση, αυτός πράγματι ονομάζεται μοναχός».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος ζητιάνος είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα, θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα!... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

11. Η ομιλία στον Σανγκάραβα

207. Προέλευση στη Σαβάττι. Εκείνη την περίοδο ένας βραχμάνος ονόματι Σανγκάραβα διέμενε στη Σαβάττι, που πίστευε στον καθαρισμό με νερό, επιδίωκε την πλήρη εξάγνιση μέσω του νερού, και διαμένοντας ήταν αφοσιωμένος στην πρακτική της βύθισης στο νερό πρωί και βράδυ. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Σαβάττι για προσφερόμενη τροφή. Αφού περπάτησε στη Σαβάττι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ένας βραχμάνος ονόματι Σανγκάραβα διαμένει στη Σαβάττι, που πιστεύει στον καθαρισμό με νερό, επιδιώκει τον εξαγνισμό μέσω του νερού, και διαμένοντας είναι αφοσιωμένος στην πρακτική της βύθισης στο νερό πρωί και βράδυ. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος να πάει στην κατοικία του βραχμάνου Σανγκάραβα από συμπόνια». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του βραχμάνου Σανγκάραβα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε ο βραχμάνος Σανγκάραβα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Στον βραχμάνο Σανγκάραβα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Είναι αλήθεια λοιπόν, βραχμάνε, ότι εσύ πιστεύεις στον καθαρισμό με νερό, επιδιώκεις τον εξαγνισμό μέσω του νερού, και διαμένοντας είσαι αφοσιωμένος στην πρακτική της βύθισης στο νερό πρωί και βράδυ;» «Ναι, αγαπητέ Γκόταμα». «Βλέποντας ποιον λόγο, βραχμάνε, πιστεύεις στον καθαρισμό με νερό, επιδιώκεις τον εξαγνισμό μέσω του νερού, και διαμένοντας είσαι αφοσιωμένος στην πρακτική της βύθισης στο νερό πρωί και βράδυ;» «Εδώ, αγαπητέ Γκόταμα, όποια κακόβουλη πράξη έχω κάνει κατά τη διάρκεια της ημέρας, αυτήν την ξεπλένω το βράδυ με το λούσιμο· όποια κακόβουλη πράξη έχω κάνει κατά τη διάρκεια της νύχτας, αυτήν την ξεπλένω το πρωί με το λούσιμο. Βλέποντας αυτόν τον λόγο, αγαπητέ Γκόταμα, πιστεύω στον καθαρισμό με νερό, επιδιώκω τον εξαγνισμό μέσω του νερού, και διαμένοντας είμαι αφοσιωμένος στην πρακτική της βύθισης στο νερό πρωί και βράδυ».

«Η Διδασκαλία είναι η λίμνη, βραχμάνε, με την ηθική ως προκυμαία, χωρίς θολότητα, επαινεμένη από τους αγαθούς, από τους σοφούς·

όπου πράγματι αυτοί που έχουν φτάσει στο τέλος της γνώσης λούζονται, διασχίζουν στην άλλη όχθη με αβρεγμένα σώματα».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Σανγκάραβα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα, θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα!... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

12. Η ομιλία για το λινό ύφασμα

208. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα· Κχομαντούσσα ήταν το όνομα μιας κωμόπολης των Σάκκα. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στην κωμόπολη Κχομαντούσσα για προσφερόμενη τροφή. Εκείνη την περίοδο οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες της Κχομαντούσσα ήταν συγκεντρωμένοι στην αίθουσα συνελεύσεων για κάποια υπόθεση, και ο ουρανός έσταζε σταγόνα σταγόνα. Τότε ο Ευλογημένος πήγε εκεί όπου ήταν εκείνη η αίθουσα συνελεύσεων. Οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες της Κχομαντούσσα είδαν τον Ευλογημένο να έρχεται από μακριά. Αφού τον είδαν, είπαν αυτό: «Ποιοι είναι αυτοί οι κουρεμένοι ασκητίσκοι, και ποιοι είναι αυτοί που θα γνωρίζουν τους κανόνες της συνέλευσης;» Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους βραχμάνους και τους οικοδεσπότες της Κχομαντούσσα με στίχο:

«Αυτή δεν είναι συνέλευση όπου δεν υπάρχουν αγαθοί,
αγαθοί δεν είναι αυτοί που δεν διδάσκουν τη Διδασκαλία·
έχοντας εγκαταλείψει τη λαγνεία και το μίσος και την αυταπάτη,
αυτοί που διδάσκουν τη Διδασκαλία γίνονται αγαθοί».

Όταν αυτό ειπώθηκε, οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες της Κχομαντούσσα είπαν στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα, θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα! Όπως, αγαπητέ Γκόταμα, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυρισθεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι - 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα', έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον αξιότιμο Γκόταμα με πολλούς τρόπους. Εμείς καταφεύγουμε στον αξιότιμο Γκόταμα ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας μας θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκούς ακόλουθους που έχουν καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

Το κεφάλαιο των λαϊκών ακολούθων είναι το δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Γεωργία, Ουντάγια, Ντεβαχίτα, κάποιος πλούσιος βραχμάνος·
Μανατχάντα, αντίπαλος, επιβλέπων οικοδομικών έργων και ξυλοκόπος·
αυτός που συντηρεί τη μητέρα του, ζητιάνος, και Σανγκάραβα με
Κχομαντούσσα - δώδεκα.

Η συλλογή των βραχμάνων ολοκληρώθηκε.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών. 1. Το βιβλίο με τους στίχους. 7. Συνδεδεμένες ομιλίες με Βραχμάνους έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org